

Το ερώτημα που μας βάζουν οι “Νέες Ματιές”

Πώς θέλουμε να είναι ο κόσμος μας
και τι μπορεί να κάνει
ο καθένας από εμάς
για να συμβάλει στη δημιουργία
ενός ομορφότερου κόσμου;

ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ !

(Θέλουμε να αφήσουμε να πέσουν οι μάσκες;)

-
-
- Πόσοι είμαστε εδώ;
  - Πόσοι από μας είναι γονείς;
  - Πόσοι από τους γονείς αντιμετώπισαν ή αντιμετωπίζουν ερωτήματα σχετικά με την ανατροφή των παιδιών τους;
  - Πόσοι από τους γονείς πήραν εξωτερική βοήθεια;

-
-
- Πόσοι από εδώ αντιμετώπισαν ένα θέμα υγείας;
  - Πόσοι από αυτούς πήραν εξωτερική βοήθεια;

-
-
- Πόσοι από τους παρόντες εργάζονται;
  - Πόσοι από τους εργαζόμενους αυτούς εκπαιδεύτηκαν πριν να αναλάβουν την εργασία τους;

Ο ρόλος του γονιού

Ο σημαντικότερος ρόλος της ζωής μας
στον οποίο αφηνόμαστε
ανεκπαιδευτοι.

Βασιζόμενοι:

- Σε ότι κάνουν οι πολλοί
- Σε ότι έκαναν οι γονείς μας
  - Στο ακριβώς αντίθετο

Πώς θέλουμε να είναι ο κόσμος μας
και τι μπορεί να κάνει
ο γονιός
για να συμβάλλει στη δημιουργία
ενός ομορφότερου κόσμου;

Να προβληματιστεί ...

-
- Να συνειδητοποιήσει τη σπουδαιότητα του ρόλου του.
  - Να αντιληφθεί ότι ο ρόλος τους γονιού δεν είναι ένστικτος.
  - Να πάψει να ενδιαφέρεται για το τι κάνουν οι άλλοι.
  - Να εντοπίσει και να εμπιστευθεί τη άποψή του.
  - Να μαθητεύσει. Να διαβάσει.
  - Να δοκιμάσει νέες μεθόδους.
  - Να ασχοληθεί με την ουσία και όχι με το φαίνεσθε.
  - Να αντιμετωπίσει το παιδί σαν ισότιμο μέλος με άποψη.
  - Να δει τον εαυτό του ως μέντορα και προπονητή ζωής.
  - Να σεβαστεί την νέα ψυχή που φέρνει.

ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ

Του Kahlil Gibran

---

*Τα παιδιά σου δεν είναι παιδιά σου.
Είναι γιοί και κόρες της Ζωής.
Έρχονται μέσα από το σώμα σου αλλά όχι από σένα
Παρόλο που είναι μαζί σου, δεν σου ανήκουν.
Μπορείς να τους δώσεις την αγάπη σου,
όχι όμως τις σκέψεις σου, γιατί έχουν τις δικές τους.
Μπορείς να φιλοξενείς τα σώματά τους όχι όμως τις ψυχές
τους.
Γιατί αυτές κατοικούν στο αύριο.
Ένα αύριο που εσύ δεν μπορείς να επισκεφθείς
ούτε στα όνειρά σου.
Μπορείς να αγωνίζεσαι να γίνεις σαν κι αυτά
αλλά μην αποζητάς να κάνεις αυτά σαν κι εσένα.
Γιατί η ζωή δεν πάει προς τα πίσω, ούτε παραμένει στο
χθες.*

Τι έχω δει να υπάρχει στην Ελληνική οικογένεια

- Προσδοκία
- Παρέμβαση
- Ματαιίωση
- Επίκριση
- Αποθάρρυνση
- Χειραγώγηση
- Απειλή
- Τιμωρία/Αμοιβή
- Υπερπροστασία
- Παραχάϊδεμα
- Υπερπροσφορά
- Μετάθεση ενηλικίωσης
- Σύγχυση ως προς τα όρια
- Αυταρχισμός
- Επιτρεπτικότητα
- Εξάρτηση (Συν-εξάρτηση)

Τι χρειάζεται να υπάρξει

- Ενθάρρυνση
- Σεβασμός στη διαφορετικότητα
- Συνέπειες
- Ευγένεια και Σταθερότητα
- Κατανόηση
- Συγχώρεση
- Αγάπη

Αγάπη

Αγάπη είναι
να σε δέχομαι
όπως είσαι
και
να σε διευκολύνω
γι' αυτό

Ώστε :

- Να αποταυτίσουμε την ύπαρξή μας από τον γονεϊκό ρόλο
και
- Να καλλιεργήσουμε την αυτοεκτίμηση για να υπάρξει αυτοπεποίθηση

..ακόμη χρειάζεται

- Επιμονή
- Υπομονή
- Προσωπική εξέλιξη
  - Αυτογνωσία
- Διεύρυνση συνειδητότητας

Για να μπορέσουμε

- να αλλάξουμε τη δική μας ιστορία
και
- να γίνουμε έμπνευση για τους
άλλους

**Βλέπω
τα παιδιά σαν χαρταετούς.
Αφιερώνεις μια ζωή για να τους κάνεις
να ξεκολλήσουν από το έδαφος. Τρέχεις
μαζί τους ώσπου να μην έχεις άλλη ανάσα.
Τσακίζονται και συ τους προσθέτεις κι άλλη ουρά.**

**Εκνευρίζεσαι αλλά πάντα έχεις λίγη ακόμη προσπάθεια
κάπου φυλαγμένη. Μπαλώνεις... και παρηγορείς ...και προσαρμόζεις...
Παρατηρείς να ανασηκώνονται από τον αέρα και διαβεβαιώνεις
πως είναι κοντά η στιγμή που θα πετάξουν. Τελικά πετούν.
Αλλά χρειάζονται περισσότερο σπάγκο. Και συ τον αφήνεις. Και τον αφήνεις
....και όλο και τον αφήνεις.**

**Με κάθε ξετύλιγμα του κουβαριού, η λύπη πάει μαζί με τη χαρά σου
γιατί ο χαρταετός σου απομακρύνεται όλο και περισσότερο.
Κάπου στο βάθος ξέρεις ότι δεν θα είναι για πολύ.
Αυτή η όμορφη ύπαρξη θα κόψει τη κλωστή
που σας ενώνει και θα πετάξει μόνη της,
όπως άλλωστε ήταν γραμμένο να γίνει...
Ελεύθερος και μόνος. Μόνον
τότε πράγματι ξέρεις
πως έκανες
αυτό
που
έπ
ρε
πε
να
κά
νει
ς.**